

Verkenning in verlaten landhuizen en oude inrichtingen

PARALLELS

LARA DE MOOR

Waar Galerie Roger Katwijk,

Prinsengracht 737

Te zien t/m 26/6

Schilder Lara de Moor heeft niet veel nodig om veel sfeer op te roepen. Een vergeeld behangetje naast een lege schouw, een stopcontact met een roetpluim erboven die op kortsluiting duidt, een wirwar aan verwarmingsbuizen die beunhazerij ver-raadt. En natuurlijk het licht, dat een kamer diagonaal doormidden snijdt, vlekken op de wand tovert of hoeken overslaat die daardoor veranderen in zwarte gaten.

Soms beent De Moor het beeld nog verder uit. In drie relatief kleine schilderijen toont ze telkens twee wanden die haaks op elkaar staan. Maar de kunstenaar heeft zich niet 'de hoek in geschilderd' en laat de kijker altijd een uitweg. De schaduw van een gordijn dient zich aan als vlucht-ladder. Of er valt licht uit een ganginge-tje dat de aandacht vestigt op het vogelpatroon in het behang. De beesten doen denken aan meeuwen die een trawler achtervolgen in de hoop op een visje. Maar het kan ook zijn dat ze juist wegvlugten voor een explosie die net heeft plaatsgevonden.

Ook in de werken waar ze meer uitgesproken voorwerpen introduceert, blijft de ambiguïteit. Er hangen zakjes gevuld met water aan het plafond, een slordige donderwolk is over de

→ In **Parallels** koppelt Lara de Moor interieurs in een soort split screen aan elkaar. FOTO LARA DE MOOR

deur en wand gekladderd. Het zijn installaties die neigen naar kunstwerken. Het zijn rekwisieten in een plotloos verhaal. Maar wat ze vooral doen is de ruimte benadrukken.

Subtiele ingrepen

Als een locatiescout voor horrorfilms spoort de kunstenaar dit soort decors op. Ze maakt verkenningstochtjes door landelijk gebied waar ze verla-

ten landhuizen en oude inrichtingen bezoekt. Bij buitenlandse makelaars doet ze zich voor als aspirant-koper van pittoreske bouwvallen. Ze fotografeert alles wat ze tegenkomt, als grondstof voor het atelier.

Toch is De Moor geen naschilder van geslaagde vondsten. Zoals zij bijvoorbeeld een interieur en de bomen achter het raam even helder weer-geeft, is met geen camera in de we-

reld vast te leggen – op de foto blijft een van beide altijd wazig. De schilder verenigt in één beeld meerdere brandpunten en soms ook perspectieven. Maar ze doet dat zo overtuigend dat het oog nietsvermoedend naar binnen wordt getrokken.

Vaak beperkt De Moor zich tot dit soort subtiele ingrepen, die een beetje magie en spanning onder het oppervlak laten vibreren. Maar in haar

Als een locatiescout voor horrorfilms spoort Lara de Moor deze decors op

nieuwe werk gaat zij een stap verder. Ze laat delen van muren van kleur verschieten waardoor de voorstelling een beetje fragmenteert. In het titelwerk van deze tentoonstelling koppelt ze zelfs twee verschillende interieurs in een soort *split screen* aan elkaar. De verbinding wordt gemaakt door een leuningloze bank die naadloos overloopt in een bed. Het raam links is hoger dan rechts maar dat wordt gecompenseerd door een hangend sculptuur van glasscherven. Het plafond links is blauw als de oceaan en rechts imiteert een gele vlek de opkomende zon. Maar behalve sfeer en verhaalsuggesties wordt hier een geometrisch spel met rechthoeken, horizontalen en verticalen gespeeld. Deze abstracte laag is een spannende nieuwe ontwikkeling in De Moors oeuvre. Eentje die nieuwsgierig maakt naar meer.

Edo Dijksterhuis